

MY SOUL IS THIRSTY

Mana dvēsele ir trīsdesmit

Šis Evaņģēlija traktāts tika tulkots ar datoru. Ja jūs varat labot vai uzlabot valodu, lūdzu, sazinieties ar biroju vietnē info@angp.co.za

"Kā briedis ilgojas pēc vēsas ūdens straumes, tā es ilgojos pēc tevis, Dievs. Man slāpst pēc tevis, dzīvā Dieva." (Psalmi 42: 1,2).

Šie psalmista vārdi attiecas uz katru cilvēku. Dievs mūs ir radījis - garu, dvēseli un ķermeni. Tāpat kā mūsu ķermenis alkst pēc ēdieniem un dzērieniem, arī mūsu dvēsele ir izslāpusi pēc Dieva, dzīvā Dieva. Ja mēs nebarotu savu ķermeni un nedotu tam kaut ko dzert, mēs nomirtu, vai arī, ja mums dotu nepareizu ēdienu vai dzērienu, mēs slimotu. Tas pats attiecas uz mūsu dvēseli, jo "cilvēks nevar dzīvot tikai no maizes, bet viņam vajag katru vārdu, ko Dievs runā". (Mateja 4: 4). "Es esmu dzīves maize," Jēzus viņiem

sacīja. "Tas, kurš nāk pie manis, nekad nebūs. Izsalcis; tas, kurš man tic, nekad nebūs izslāpis. Jo maize, ko Dievs dod, ir tas, kurš nāk no debesīm un dod dzīvību pasaulei." (Jāņa 6: 33,35). "Es jums saku patiesību: tam, kurš tic, ir mūžīgā dzīvība. Es esmu dzīves maize. Es esmu dzīvā maize, kas nokāpa no debesīm. Ja kāds ēd šo maizi, viņš dzīvos mūžīgi." (Jāņa 6: 47,48,51).

Jēzus sacīja Samarijas sievietei, ka, ja viņa tikai zinātu, ko Dievs dod, viņa lūgs Viņu, un Viņš dos viņai dzert ūdeni, kas dod dzīvību. Viņš arī viņai teica, ka tas, kurš dzer ūdeni, ko Viņš dod, nekad vairs nebūs izslāpis. Ūdens, ko Viņš dod, kļūs viņā par avotu, kas viņai sniegs dzīvību dāvājošu ūdeni un dāvās viņai mūžīgo dzīvi. (Jāņa 4: 10—14).

Jēzus, Dieva Vārds, kurš kļuva par cilvēku un dzīvoja starp mums, ir vienīgā apmierinošā dzīvā maize un vienīgais, kas dod dzīvu ūdeni, lai remdētu mūsu dvēseles slāpes. Nekas cits šajā pasaulē nevar dot mūžīgu dzīvi un mūs apmierināt. Ne nauda, ne prieks, sievietes, vīrieši, slava, gods, dzērieni, dejas, tabaka, narkotikas vai kas cits nevar apmierināt mūsu nemirstīgās dvēseles slāpes. Bagātniekam, par kuru Jēzus runāja, bija visas šīs lietas, bet, kad viņš beidzot nonāca ellē, viņš cieta no mūžīgām slāpēm un vēlējās, lai Lācars iemērkto pirkstu ūdenī un uzliktu to uz degošās mēles, jo viņu mocīja liesmas. mūžīgā elle - bet Lācars nespēja viņam palīdzēt. (Lūkas 16: 19-31).

Ak, mans draugs, beidz mēģināt pabarot savu dvēseli ar šīs pasaules tukšajām lietām. Viņi jūs maldina. Viņi izliekas, ka jūs apmierina un atstāj jūs izsalkušāku un izslāpušāku nekā jebkad agrāk.

Tas būs: "kā badā cietušais, kurš sapņo, ka ēd, un pamostas izsalcis. Vai kā cilvēks, kurš mirst no slāpēm, kurš sapņo, ka dzer, un pamostas ar sausu kaklu." (Jesajas 29: 8). Ja nebarosit savu dvēseli ar dzīves maizi un nedosiet tai

dzīvības ūdeni, tā nomirs. Grēka prieks nav dvēseles ēdiens. Dievs mūs radīja un padarīja cilvēku par dzīvu dvēseli. Tikai Dievs var apmierināt mūsu dvēseles ilgas un slāpes. Mūsu dvēsele pēc apmierinājuma sauc pie Dieva, dzīvā Dieva. Ja mēs neļausim savai dvēselei gūt apmierinājumu, mēs nomirsim un cietīsim mūžīgas slāpes un izsalkumu nekad nemirstošajās elles liesmās.

Jēzus nokāpis no debesīm, lai pabarotu mūsu dvēseles ar dzīvo maizi un apmierinātu izslāpušās dvēseles ar dzīvo ūdeni. Tāpat kā jūs ēdat dabisko maizi un ņemat to savā ķermenī, uzņemiet Jēzu savā sirdī un dzeriet Svētajā Garā, ko Jēzus sūtīja uz šo pasauli, lai kļūtu par dzīves avotu jūsu iekšienē, lai jūs apgaismotu un stiprinātu un vadītu. jūs visā patiesībā.

Jēzus teica: "Kas ēd manu miesu un dzer manas asinis, tam ir mūžīgā dzīvība, un es viņu uzmodināšu pēdējā dienā. Jo Mana miesa ir īsts ēdiens, manas asinis ir īsts dzēriens. Kas ēd manu miesu un dzer Manas asinis dzīvo manī, un es dzīvoju viņā. Tā ir maize, kas nokritusi no debesīm. Tas, kurš ēd šo maizi, dzīvos mūžīgi." (Jāņa 6: 54-58). Pieņemiet Jēzu, Dieva dāvanu tagad, To, kurš pilnībā apmierina mūsu dvēseles izsalkumu.

Pirmais solis uz debesīm

Dievs mums ir devis drošu ceļu, kas ved uz debesīm. Mums jāiet pa ceļu, ko Dievs mums ir paredzējis. Kāpnēm, kas ved uz debesīm, ir daudz pakāpienu.

Pirmais solis pie Dieva ir "grēku nožēlošana". Jānis Kristītājs mācīja un teica: "Novērsieties no saviem grēkiem, jo Debesu valstība ir tuvu!" (Mateja 3: 1-2). Apustuļi lika cilvēkiem nožēlot grēkus. Pēteris teica: "Katram no jums ir jānovērš savi grēki un jākristās Jēzus Kristus vārdā, lai jūsu grēki tiktu piedoti." (Apustuļu darbi 2:38). "Tad nožēlojiet šo ļaunumu savā sirdī un lūdziet To Kungu, lai Viņš jums

piedotu." "Dievs ir palaidis garām tos laikus, kad cilvēki Viņu nepazīna, bet tagad Viņš visiem visiem pavēl novērsties no viņu ļaunajiem ceļiem." (Apustuļu darbi 3:19; 8:22; 17:30). Uz backslidden baznīcas, Jēzus, baznīcas galva teica: "Padomājiet, cik tālu jūs esat samazinājies! Tagad pagrieziet no saviem grēkiem! Ja jums nav, es drīz nākšu pie jums un cīnīties pret jums ar zobenu, kas nāk no Tos, kurus mīlu, es pārmetu un disciplinēju, tāpēc esiet nopietni un nožēlojiet grēkus." (Atklāsmes 2: 5,16). Nožēlot grēkus nozīmē pagriezt muguru savai vecajai dzīvei un vērsties, lai sekotu Jēzum un pildītu Dieva gribu. (Apustuļu darbi 1121; 14:15). Grēku nožēlošana attiecas uz visiem grēciniekiem un neticīgajiem, kā arī uz visiem, kas ir kristieši tikai vārdā, dzīvo grēkā un ir garīgi miruši. Ļaujiet viņiem nožēlot savus grēkus.

Nožēlošana liek cilvēkam novērsties no grēka, atteikties no elkiem, burvestībām, dzēruma, seksuālās netikumības, zagšanas, melu un ļaunu darbību izteikšanas. "Novērsieties no visa ļauna, ko darāt, un neļaujiet savam grēkam jūs iznīcināt." (Ecēhiēls 18.30-32).

Grēku nožēlošana ir pilnīgas pestīšanas vārti. (Mateja 3: 2; Apustuļu darbi 2: 37,38).

Grēku nožēlošana ir patiesa bēda par mūsu izdarītajiem grēkiem. (Mateja 26:75; 2. Korintiešiem 7:10).

Grēku nožēlošanai ir jāgrīžas no grēka. (Lūkas 15: 18).

Grēku nožēlošana ir grēka atzīšana un tā neslēpšana. (1. Jāņa 1: 9; Salamana Pamācības 28:13).

Grēku nožēlošana nozīmē pilnīgu nodošanos Dievam. (Lūkas 9:62).

Grēku nožēlošana nozīmē labot to, ko esat darījis nepareizi. (Lūkas 19: 8).

Svētais Gars pārlicina par grēku un palīdz mums nožēlot grēkus. (Jāņa 16: 8).

Daži, kas nožēlojuši grēkus

Ķēniņš Dāvids nožēloja grēkus un viņam piedeva. (Psalmi 51: 1-12). Daniēls nožēloja savu tautu, un Dievs viņu dzirdēja. (Daniēla 9: 3-19). Ķēniņš un Ninivejas iedzīvotāji nožēloja grēkus, un visa pilsēta tika izglābta. (Jona 3: 5-10). Pazudušais dēls nožēloja grēkus, un tēvs viņu sagaidīja. (Lūkas 15:21). Apustulis Pēteris nožēloja grēkus un viņam piedeva. (Mateja 26:75). Sauls nožēloja grēkus un kļuva par vareno Pāvilu Pāvilu. (Apustuļu darbi 9: 1-22).

Nepatiesa grēku nožēla

Daži cilvēki nožēlo grēkus, bet viņu nožēla nav patiesa. Ādams vainoja Ievu, bet Ieva - čūsku viņu grēkos. Ķēniņš faraons nožēloja grēkus, lai izvairītos no Dieva sprieduma, taču viņa nožēla nebija patiesa. (2. Mozus 9:27; 10:16). Praviētis Bileāms nožēloja grēkus, bet turpināja nepareizu ceļu. (Cipari 22.34). Ķēniņš Sauls nožēloja grēkus, bet vienlaikus gribēja tikt pagodināts un neizrādīja patiesas skumjas par savu grēku. (1. Samuēla 15:30). Jūda Iskariots nožēloja grēku, viņš liekuļojošo priesteru priekšā atzinās savu grēku, nevis devās pie Jēzus, kuru bija nodevis. (Mateja 27.3,4.).

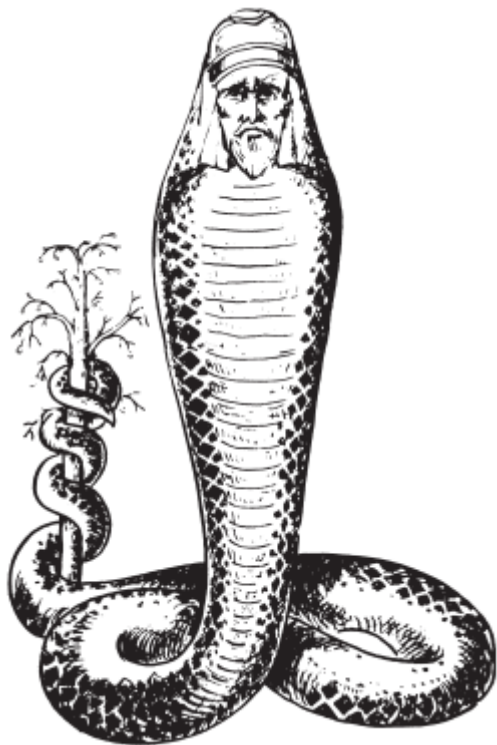
Mums ir jānožēlo grēki un jāatzīstas savos grēkos tam, pret kuru esam grēkojuši. Pazudušais dēls izrādīja patiesu nožēlu. Viņš piecēlās un atstāja cūkas un savu saimnieku un devās tieši pie sava tēva un sacīja: "Tēvs, es esmu grēkojis pret Dievu un pret tevi. Es vairs nederu saukties par tavu dēlu." (Lūkas 15: 11—24). Viņš apsūdzēja nevienu citu, kā tikai sevi, bet ticēja tēva labestībai un mīlestībai.

Patiesa grēku nožēla

Patiesā grēku nožēla ir pazīstama ar tās augļiem un darbiem. Ticības augļi un darbi parāda sevi, kad grēcinieks patiesi atstāj savus grēkus un izrāda patiesas skumjas par saviem grēcīgajiem ceļiem. Zaglis, ja iespējams, atdos nozagto likumīgajam īpašniekam. Dzērājs atceļ savu alu un brendiju. Tas, kurš uzticējās elkiem un burvestībām, sadedzinās savus elkus un valdzinājumus. Neuzticīgais vīrs vai sieva atjaunos pareizas attiecības savās mājās un atstās visas grēcīgās attiecības. Zahejs, galvenais nodokļu iekasētājs, pieņēma Jēzu savās mājās un sacīja: "Klausieties, kungs! Es pusi savas mantas atdošu nabadzīgajiem, un, ja es kādu esmu piekrāpis, es viņam atmaksāšu četras reizes vairāk." (Lūkas 19: 8).

Rakstnieks zina par simtiem grēcinieku, kuri pēc grēku nožēlas Dievam atdeva likumīgajam īpašniekam visa veida nozagtas vai nepareizi iegūtas lietas. Tika atteikta no naudas, apģērba, mēbelēm, darbarīkiem, aitām, vistām, vēršiem, nažiem, no tabakas, kartītēm, piekariņiem un zālēm, kauliņiem, raganu kauliem, revolveriem utt. Daudzi lūdza piedošanu tiem, kuriem viņi bija nodarījuši pāri, un atrada mieru. Tā rīkojoties, daudzi no atgriezto nozagto mantu īpašniekiem atrada arī grēku nožēlošanu un pestīšanu.

Nenokavē, tagad ej uz ceļiem un izlej savu sirdi, nožēlojot Dievu. Saskaņā ar savu apsoltījumu Viņš piedos jūsu grēkus un dos jums mieru un mūžīgo dzīvi.

Liekulība ir nepatiesa reliģija, kas turas pie mūsu reliģijas ārējās formas, bet noraida tās reālo spēku. Liekulis ir cilvēks, kurš izliekas par to, kas viņš nav, kurš nostājas viltus frontē. (2. Timotejam 3: 5; Mateja 23: 13,14). Viņš izliekas par svētu cilvēku, bet dzīvo slepenā grēkā. Viņš dara labas lietas, lai redzētu cilvēkus un iegūtu cilvēka uzslavas. Viņš uzvelk reliģijas apmetni, lai nosegtu savus daudzos grēkus. Jēzus liekulus salīdzināja ar balinātām kapenēm, kas ārā ir tīras un baltas, bet iekšpusē sapuvušas. Liekulis vairāk rūpējas par tīrības ārējo izskatu, nevis par iekšējo tīrību. Liekulis lūdz Dievu tikai grūtībās, slimībās un briesmās vai kad viņam ir vajadzība, bet, kad Dievs ir palīdzējis viņam pārvarēt nepatikšanas, viņam nav mīlestības pret Dievu un viņš nepavada laiku kopā ar Dievu lūgšanā. Viņš ir gluži kā faraons, kurš atzina savu un savas tautas grēku, kad Ēģiptē pārnāca sērgas un lūdza

Mozu lūgt, taču, tiklīdz šīs mēra beigās, viņš un viņa tauta sacietēja sirdi. (2. Mozus 9: 27—34; 10: 16—20.) Liekulis spriež un kritizē citus par nelielām kļūdām, savukārt viņš pats ir vainīgs daudz lielākās kļūdās. Viņš ātri atklāj vai redz plankumu brāļa acīs, bet pats neredz dēli. (Mateja 7: 5). Viņš ļoti mīl ārējās baznīcas ceremonijas un tradīciju ievērošanu, taču nepatīk Dieva garīgā pielūgšana. (Mateja 15: 2,7,8,9). Liekuļiem patīk publiski garas lūgšanas, taču mājās viņam nav kontakta ar Dievu.

Liekulības grēku ir ļoti grūti izārstēt, jo tas ļoti gudri slēpjas zem dažādiem reliģisko darbību apmetņiem. Tas arī liek nepiederošajiem un pagāniem ienīst kristīgo reliģiju. Dievs ienīst liekulību no visas sirds. Praviētis Jesaja saka: "Dieva tiesa ir kā uguns, kas deg mūžīgi. Vai kāds no mums var pārdzīvot tādu uguni? Jūs varat izdzīvot, ja sakāt un darāt pareizi. Nelietojiet savu spēku, lai apkrāptu nabadzīgos, un nepieņemiet kukuļus. Nepievienojieties tiem, kas plāno izdarīt slepkavību vai darīt citas ļaunas lietas." (Jesajas 33: 14,15). "Un katra cilvēka darba kvalitāte būs redzama, kad Kristus diena to atklās. Jo tajā dienā uguns atklās ikviena darbu, uguns to pārbaudīs un parādīs tā patieso kvalitāti." (1. Korintiešiem 3:13). Jēzus teica: "Esiet sargājies no farizeju rauga - es domāju viņu liekulību. Tas, kas tiek piesegts, tiks atklāts, un katrs noslēpums tiks darīts zināms." (Lūkas 12: 1b, 2). Visa Mateja 23. nodaļa tika uzrakstīta, lai mūs brīdinātu par liekulības grēku. Jēzus lamāja un brīdināja rakstu mācītājus un farizejus viņu liekulības dēļ. Viņš tos sauca par čūskām un čūsku dēliem un sacīja: "Cik briesmīgi jums, baustības skolotāji un farizeji! Jūs liekuļi! Jūs iztīriet sava kausa un šķīvja ārpusi, bet iekšpuse ir pilna ar to, ko esat ieguvuši vardarbībā un savtīgums. Akls farizejs! Vispirms notīriet to, kas atrodas kausā, un tad arī ārpusē būs tīra! "Cik briesmīgi jums Baustības skolotāji un farizeji! Jūs liekuļi! Jūs esat kā balināti kapi, kas no ārpusē izskatās lieliski,

bet iekšpusē ir pilni ar kauliem un sabrukušiem līķiem. Tādā pašā veidā ārpusē jūs parādāties labs visiem, bet jūs iekšā esat liekulības un grēku pilns." (Mateja 23: 25—28)

Pēdējās dienās cilvēki novērsīsies no patiesības un sekos melīgajiem gariem un dēmonu mācībām, ko izplatījuši viltīgi meļi, kuru sirdsapziņa ir mirusi, it kā sadedzināta ar karstu dzelzi. "(1. Timotejam 4: 1-2 Viņi neizbēgs no elles pazudināšanas.

Iznākšana

Kā mēs varam tikt atbrīvoti no šīs nāvējošās liekulības indes? Pirmā lieta ir ļaut Dievam ar Viņa Gara un Vārda starpniecību pārlicināt mūs, kur liekuļošanās gars mūs var pārņemt. Patiesa grēku nožēla un pilnīga grēksūdze Dieva priekšā un, ja nepieciešams, cilvēka priekšā ir atbrīvošanās sākums no šī lielā un dziļi iesakņotā grēka. Mums pilnībā jāsaprot, ka Dieva visu redzošā acs var redzēt katru grēku. Mēs varam paslēpties no citu acīm un maldināt sevi, bet nekad nevaram pievilt Dievu. Viņš zina sirds domas un nodomus, un Viņa auss var dzirdēt to, ko runā slepeni. Mums jāatceras, ka katra mūsu doma ir zināma debesīs. Mēs nevaram paslēpties no Dieva acs. "Viss, kas tiek piesegts, tiks atklāts, un katrs noslēpums tiks darīts zināms." (Lūkas 12: 2.) Liekuļa cerība pazudīs, jo liekulis nestāvēs Viņa priekšā. Kāda ir liekuļa cerība, kad Dievs atņem viņa dvēseli? Vai Dievs dzirdēs viņa saucienu, kad viņam radīsies nepatikšanas? Dieva upuri ir pazemīgs gars. "Mans upuris ir pazemīgs gars, ak, Dievs. Tu neatraidīsi pazemīgu un nožēlojošu sirdi." (Psalmi 51: 17). Tāpēc jūs varat atrast atbrīvošanu, pazemīgi nožēlojot grēkus un atzīstoties Dievam, un no liekulības dzīves varat pāriet uz patiesu kristīgu dzīvi, kurā redzami grēku nožēlošanas un Gara augļi.

Vai nav jābūt nūja

Sikspārnis izskatās kā putns, tomēr tas nav putns. Tas izskatās kā pele, bet tā nav pele. Tas nav ne putns, ne pele. Tam vairāk patīk tumsa nekā gaisma. Tas ir attēls ar daudziem tā sauktajiem kristiešiem, kuri svētdienās dodas uz baznīcu, un pārējā nedēļas laikā viņi dzīvo grēka dzīvi. Kādu dienu viņi izliekas par kristiešiem, nākamajā dienā ir kā pasaules grēcinieki un neticīgie. Viņi, šķiet, ir kristieši, bet sirdī joprojām turas pie vecajiem pagānu elkiem, piekrīt velnam, kurš ir šīs pasaules dievs, un izdara visādus grēkus. Viņi cenšas kalpot Dievam un Sātanam. Viņi ir kā nūja, ne viena, ne otra lieta, un tumsa viņiem patīk labāk nekā gaisma. Vai nav par sikspārņu. Esi kristietis. "Es vēlos, lai jūs būtu vai nu viens, vai otrs." Dievs teica: "Bet tāpēc, ka jūs esat remdens - ne karsts, ne auksts, es tevi izspļaušu no savas mutes." (Atklāsmes 3: 15,16).

Šis Evaņģēlija traktāts tika tulkots ar datoru. Ja jūs varat labot vai uzlabot valodu, lūdzu, sazinieties ar biroju vietnē info@angp.co.za

Ja esat atradis pestīšanu Kristū vai esat citādi svētīts, izmantojot mūsu evaņģēlija literatūru, lūdzu, dariet mums to zināmu. Mēs vēlētos pateikties Dievam kopā ar jums un atcerēties jūs tālāk mūsu lūgšanās. Lai iegūtu bezmaksas evaņģēlija literatūru, grāmatas un traktātus vairāk nekā 540 valodās, lūdzu, sazinieties ar mums:

CILVĒKA SIRDS

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)